

శ్రీ ర స్తు
వ్రత ర త్నా క ర ము

ప్ర థ మ భా గ ము.

వి నా య క వ్రత ము

*ఆచమ్య = ఆచమనము చేసి.

శ్లో. శుక్లామ్బరధరం విష్ణుం శశివర్ణం చతుర్భుజం,
ప్రసన్నవదనం ధ్యాయేత్సర్వ విఘ్నోపశాంతయే.

†అయం ముహూర్తః సుముహూర్తోఽస్త్వితి భవంతో మ
హాంతోఽనుగృహ్లాన్తు = ఈముహూర్తము మంచి ముహూర్త
మగుఁగాక యని పూజ్యు లగుపెద్ద లనుగ్రహింతురుగాక.

‡అయం ముహూర్తః సుముహూర్తోఽస్తు = ఈముహూ
ర్తము శుభముహూర్త మగుఁగాక.

*కర్త ఆచమనము చేయవలసినది. పిదప నమస్కారము చేయవలసినది.
పిడికిళ్లతో చెక్కిళ్లయందుఁ దాఁకవలసినది.

† ఈ వాక్యమును వ్రతముచేయువా రచ్చటనుండు బ్రాహ్మణోత్తముల
నడుగవలసినది.

‡ ఈవాక్యమును పురోహితుఁడు మొదలగు బ్రాహ్మణోత్తములు బదు
లిడవలసినది.

1. తదేవ లగ్నం సువినం తదేవ తారాబలంచంద్రబలంతదేవ,
విద్యాబలం దైవబలం తదేవ లక్ష్మీపతే తేఽంఘ్రియుగం స్వరామి.
2. యత్ర యోగేశ్వరః కృష్ణః యత్ర పార్థో ధనుర్ధరః, తత్ర
శ్రీర్విజయోభూతిర్ధ్రువానీతిః మతిర్తమ. 3. అనన్యాశ్చింతయంతో
మాం యేజనాః పున్యపాసతే, తేషాం నిత్యాభియుక్తానాం యోగ
క్షేమంవహామ్యహమ్. 4. స్త్రీతేనకలకల్యాణభాజనంయత్రజాయ
తే, పురుషస్తమజంతిత్యంప్రజామిశరణంహరిమ్. 5. సర్వదాసర్వ
కార్యేషు నాస్తి తేషామమఙ్గలం, యేషాం హృదిస్థో భగవాన్

1. ఓలక్ష్మీ దేవిభర్తా! నేను నీపాదములను ధ్యానించు
చున్నాను. నీపాదములధ్యానించుటయే (నాకు) లగ్నము. అదే
శుభదినము. అదియే తారాబలము. అదియే చంద్రబలము.
అదియే విద్యాబలము. అదే దైవబలము. 2. ఎచ్చట యోగే
శ్వరుఁడగు కృష్ణమూర్తియు, గాండీవధారియగు అర్జునుఁడును
నున్నారో, అచ్చట సంపదయు జయమును, వైభవమును
బాంధవ్యమును. 3. ఎవ రితని కార్యములనెల్ల విడిచి నన్నే
ధ్యానించుచు, నన్నే యుపాసన చేయుచున్నారో, ఎల్లప్పుడు
నాకు భక్తులై యుండువారి యోగక్షేమములను నేను విచా
రించుకొనుచున్నాను. (అని కృష్ణమూర్తి యర్జునునకుఁ జె
ప్పెను.) 4. స్మరించినమాత్రముననే సంపదల నొసఁగువాఁడును,
సకలభూతముల లోపల నుండువాఁడును, పుట్టుక లేనివాఁ
డును, శాశ్వతుఁడును నైన విష్ణుమూర్తిని నేను శరణుచొచ్చు
చున్నాను. 5-6. మేలులకెల్లనునికిపట్టును, నల్లఁగల్గవలె నల్లనైన
వాఁడును, దుష్టులను బీడించువాఁడును నైన శ్రీకృష్ణమూర్తి
నేమానవులు తమమనస్సులందుఁ దలచుచున్నారో, అట్టివారికిఁ

మజ్జిశాసనం హరిః. 6. లాభస్తేషాం జయస్తేషాం కుతస్తేషాం
పరాభవః, యేషామింద్రియశాశ్వతా హృదయస్థో జనార్దనః.
7. ఆపదామపహర్తారం దాతారం సర్వసమ్పదాం, లోకాభి
రామం శ్రీరామం భూయోభూయో నమామ్యహమ్.

వి నాయ క ప్రార్థ నా

సుముఖశ్చైవ కడస్తశ్చ కపిలో గజకర్ణకః, లంబోదరశ్చ
వికటో విఘ్నరాజో గణాధిపః. ధూమకేతుర్గణాధ్యక్షః ఫాల
చన్ద్రో గజాననః, వక్రతుండః శూర్పకర్ణః హేరమ్భ, స్కన్దపూర్వజః
షోడశైతాని నామాని యః పఠేచ్ఛ్రవణయాదపి, విద్యారమ్భే
వివాహేచ ప్రవేశే నిర్గమే తథా. సజ్జామే సర్వకార్యేషు విఘ్న

జెలుపు గలుగదు. వారికి లాభమును గెల్పును గలుగునుగాని,
వారికోటమియొక్కడిది? వారన్ని కార్యములందును జయమునే
పొందుదురు. 7. ఇహమలను దీర్చి యన్ని కలుములనొసంగునట్టి
జనప్రియుడయిన శ్రీరామమూర్తిని మాటిమాటికి మ్రొక్కు
చున్నాను.

సుముఖ, వికటంత, కపిల, గజకర్ణక, లంబోదర, వికట,
విఘ్నరాజ, గణాధిప, ధూమకేతు, గణాధ్యక్ష, ఫాలచన్ద్ర,
గజానన, వక్రతుండ, శూర్పకర్ణ, హేరమ్భ, స్కన్దపూర్వజ
అను పదునాఱు నామములను చదువ ప్రారంభించునప్పుడును,
పెండ్లియందును, ఊరికి బ్రయాణమై పోవునప్పుడును, ఊరినుండి
మరివచ్చునప్పుడు, యుద్ధములకుఁ బోవునప్పుడును, మఱి
యనేక కార్యసమయంబులందును చదువువారికిని, వినువారికిని
విఘ్నముగలుగదు. మఱియు వేల్పులుగూడఁ దమకోరినకార్య

స్తస్య న జాయతే. అభీప్సితార్థసిద్ధ్యర్థం పూజితో యస్మై రపి, సర్వవిఘ్నచ్ఛిదే తస్మై శ్రీగణాధిపతయే నమః.

ఓం దైవీ గాయత్రీ ఛందః ప్రాణాయామే వినియోగః. ఓం భూః, ఓమ్ భువః, ఓం సువః, ఓమ్ మహాః, ఓమ్ జః, ఓమ్ తవః, ఓం సత్యం, ఓమ్ తత్ సవితుర్వరేణ్యం, భర్గో దేవస్య ధీమహి, ధియో యో నః ప్రచోదయాత్, ఓమాపో జ్యోతిరసోఽమృతం బ్రహ్మ భూర్భువస్సువరోష్.

మమ ఉపాత్త సమ స్తదూరితక్షయద్వారా శ్రీపరమేశ్వర స్త్రీ త్యర్థం శుభే శోభనే ముహూర్తే, అద్యబ్రహ్మణః ద్వితీయపరా ర్థే, శ్వేతవరాహకల్పే, వైవస్వత మన్వంతరే, కలియుగే, ప్రథ మపాదే, జమ్బూద్వీపే, భరతవర్షే, భరతఖణ్డే, శకాబ్దే, మేరోః, దక్షిణదిగ్భాగే...సమ స్తదేవతా బ్రాహ్మణసన్నిధౌ, వర్తమా నే, వ్యావహారికచాంద్ర మానేన ప్రభవాదిపప్తిసంవత్సరాణాం మధ్యే...నామవత్సరే... అయనే...బుతౌ...మానే...పత్నే, ...తిథౌ...వాసర యుక్తాయాం ఏవంగుణవిశేషణవిశిష్టాయా మస్యాంశుభతిథౌ అస్తాకం సహకుటుంబానాం క్షేమస్థైర్యధైర్య విజయాయురారోగ్యైశ్వర్యాభివృద్ధ్యర్థం, ధర్మార్థకామమోక్ష చతుర్విధ ఫలపురుషార్థసిద్ధ్యర్థం, పుత్రపౌత్రాభివృద్ధ్యర్థం, ఇష్ట కామార్థసిద్ధ్యర్థం, మనోవాఙ్మూలసిద్ధ్యర్థం, సమ స్తదూరితోప శాన్త్యర్థం, సమ స్తమజ్జలావాప్త్యర్థం, వరసిద్ధివినాయకదేవతా

ములు నెఱవేటుటకై యేవిఘ్నే శునిఁ బూజించిరో, అట్టి మహాత్ముడును సకలవిఘ్నములను బోగొట్టువాడును నైన మహాగణాధిపతికొఱకు నమస్కారము.

ముద్దిశ్య, వరసిద్ధివినాయక ప్రీత్యర్థం కలోష్కప్తకారేణ
యావచ్ఛక్తి ధ్యానావాహనాది షోడశోపచార పూజాం
కరిష్యే.*

ఆదౌ నిర్విఘ్నేన పరిసమాప్త్యర్థం గణాధిపతిపూజాం
కరిష్యే, తదంగత్వేన కలశపూజాం కరిష్యే. †

కలశం గన్ధపుష్పక్షతై రభ్యర్చ్య (కలశమునకు గంధపు
బొట్లు పెట్టి అక్షతలద్ది లోపల నొక పుష్పము నుంచి,) తదుపరి
హస్తం నిధాయ (ఆపాత్రమును చేతితో మూసిపెట్టి ఈ క్రింది
మంత్రము నుచ్చరించి గంగాదిసకలతీర్థోదకములను కలశమునం
దావాహనము చేయవలెను.)

1. కలశస్య ముఖే విష్ణుః కణ్ఠే రుద్రః సమాశ్రితః, మూలే తత్ర
స్థితో బ్రహ్మ మధ్యే మాతృగణాః స్మృతాః, 2. కుక్షౌ తు సాగరాః
సర్వే సప్తద్వీపా వసున్ధరా, ఋగ్వేదోఽథ యజుర్వేదః సామ
వేదో హ్యధర్వణః. 3. అక్షైశ్చ సహితాః సర్వే కలశామ్భుసమా

1. కలశముయొక్కపై భాగమున విష్ణువును, గొంతుకడ రుద్రు
డును, అడుగున బ్రహ్మయు, నడుమ సప్తమాతృకలును, లోపల
నేడుసముద్రములును, ఏడుద్వీపములును, భూమియు నున్నవి.
2. ఋగ్వేద, యజుర్వేద, సామవేద, అధర్వణవేదములును, శిక్షౌ
వ్యాకరణ, ఛందో, నిరుక్త బోధితషంబు లనెడి యాఱంగముల
తోఁ గూడినవై కలశోదకము నాశ్రయించి యున్నవి. 3. పాప

* అని చెప్పి పంచపాత్రమునందలి నీటిని తాళవలయును.

† ఈ వ్రతము వినాయక వ్రతమే కనుక ఈ వ్రతమునందు మొదట
వినాయకపూజ యనవసరము. తక్కిన వ్రతములయారంభమునందు గణపతి
పూజ చేయవలెను.

శ్రితాః, ఆయాన్తు దేవపూజార్థం దురితక్షయకారకాః. 4. గజ్జే
చ యమునే చైవ గోదావరి సరస్వతి, నర్తదే సింధు కావేరి
జలేఽస్తి౯ సన్నిధిం కురు.

మంత్రము—ఆపోవా ఇదగ్ సర్వం విశ్వాభూతాన్యాపః
పాత్రావా ఆపః పశవఆపోన్న మాపోఽమృతమాపస్సమ్రాడాపో
విరాడాపస్సర్వరాడాపశ్చన్దాగ్ంస్యాపోజ్యోతీగ్ మ్యాపోయజ్ఞా
గ్ంమ్యాపస్సత్యమాపస్సర్వా దేవతాఆపోభూర్భువస్సువరాపః.

కలశోదకేన పూజాప్రవ్యాణి దేవమన్తప మాత్మానం సంప్రో
క్ష్య=కలశమందలిజలమును చేతిలోఁ బోసుకొని, పూజకొఱ
కయిన వస్తువులమీఁదను, దేవునిమందసమునందును తననెత్తి
నసు జల్లుకొనవలసినది.)

గణాధిపతి పూజ

గణానాంత్యాగణపతిగ్ం హవామ హేకవిం కవీనాముషమ
శ్రవస్తమం జ్యేష్ఠరాజం బ్రహ్మణాం బ్రహ్మణస్పత ఆనశ్శృణ్వ
న్నుతిభిస్సీదసాదనమ్—మహాగణాధిపతిం ధ్యాయామి. మహా
గణాధిపతిం ఆవాహయామి.

మహాగణాధిపతయే ఆసనం సమర్పయామి.

” అర్ఘ్యం సమర్పయామి.

ములనెల్లఁ బరిమాచ్చనట్టి యవి యెల్ల దేవపూజకొఱకు కల
శమునందు వచ్చిచేరునుగాక 4. ఓగంగాదేవీ! ఓయమునాదేవీ!
ఓగోదావరిదేవీ! ఓసరస్వతీదేవీ! ఓనర్తదాదేవీ! ఓసింధుదేవీ!
ఓకావేరిదేవీ! మీరందఁ టీకలశంబునఁ జేరుదురుఁగాక.

మహాగణాధిపతయే సాద్యం

సమర్పయామి.

”	”	ఆచమనీయం	”
”	”	ఔషచారికస్నానం	”
”	”	స్నానానంతరం ఆచమనీయం	సమర్పయామి.
”	”	వస్త్రార్థం అక్షతాన్	”
”	”	యజ్ఞోపవీతార్థం	”
”	”	గంధాన్	ధారయామి.

„గంధస్యోపరి అలంకరణార్థం అక్షతాన్ సమర్పయామి. పుష్పైః పూజయామి. ఓంసుముఖాయ నమః, ఏకదంతాయ నమః, కపిలాయ నమః, గజకర్ణికాయ నమః, లమ్బోదరాయ నమః, వికటాయ నమః, విఘ్నరాజాయ నమః, గణాధిపాయ నమః, ధూమకేతవే నమః, గణాధ్యక్షాయ నమః, ఫాలచంద్రాయ నమః, గజాననాయ నమః, వక్రతుండాయ నమః, శూర్పకర్ణాయ నమః, హేరమ్బాయ నమః, స్కంధపూర్వజాయ నమః, మహాగణాధిపతయే నానావిధపరిమళపుష్పాణి సమర్పయామి. ధూపార్థం అక్షతాన్ సమర్పయామి.

మహాగణాధిపతయే దీపార్థం అక్షతాన్ సమర్పయామి. ఓం—యాత్, దేవసవితః ప్రసువ, సత్యం త్వరేన పరిషించామి అమృతమస్తు, అమృతోపస్తరణమసి, స్వాహా, ఓం ప్రాణాయ స్వాహా, ఓం అపానాయ స్వాహా, ఓం వాయునాయ స్వాహా, ఓం ఉదానాయ స్వాహా, ఓం సమానాయ స్వాహా, ఓం బ్రహ్మణే స్వాహా, బ్రహ్మణిమ ఆత్మామృతత్వాయ. మహాగణాధిపతయే ...నివేదనం సమర్పయామి మహాగణాధిపతయే మధ్యేమధ్యే పానీయం సమర్పయామి, మహాగణాధిపతయే తాంబూలం

సమర్పయామి, మహాగణాధిపతయే నీరాజనం సమర్పయామి,
నీరాజనానంతరం ఆచమనీయం సమర్పయామి.

వక్రతుండ మహాకాయ కోటిసూర్యసమప్రభ, అవిఘ్నం
కురు మే దేవ సర్వకార్యేషు సర్వదా. మహాగణాధిపతయే నమః.
మంత్రపుష్పం సమర్పయామి. మహాగణాధిపతయే నమః, ఆత్మ
ప్రదక్షిణనమస్కారాన్ సమర్పయామి. సర్వోపచారపూజాః
సమర్పయామి. యస్య స్మృత్యాచ నామోక్త్యా తపః పూజా
క్రియాదిషు, న్యూనం సంపూర్ణతాం యాతి సద్యో వందే త
మచ్యుతం, మస్త్రహీనం క్రియాహీనం భక్తిహీనం గణాధిప,
యత్పూజితం మయా దేవ పరిపూర్ణం తదస్తు తే. అనయా షోడ
శోపచారపూజయా భగవాన్ సర్వదేవాత్మకః శ్రీమహాగణాధి
పతిః సుప్రసన్నో వరదో భవతు. (అని అక్షతలు పువ్వులతోఁ
గూడ నీళ్లు విడువవలసినది) మమ ఇష్టకామ్యార్థఫలసిద్ధి రస్తు.

గణాధిపతిప్రసాదం శిరసా గృహ్లామి (అని చెప్పి అక్షతలు
పుష్పములు శిరస్సున ధరింపవలసినది.)

ఈప్రకారము ప్రతివ్రతమునకును మొదట వినాయకపూజ
చేయవలయును.

తదంగత్వేన * (ఫలసిద్ధి వినాయక) ప్రాణప్రతిష్ఠాపనం
కరిష్యే.

*మన మేదేవత సుద్దేశించి వ్రతముఁ జేయఁబోవుచున్నా మె, ఆదేవతా
నామమును ప్రాణప్రతిష్ఠాపనమునందు ముందుగాఁ జేర్పవలయును. 'వరలక్ష్మీ
దేవతాప్రాణప్రతిష్ఠాపనం, సరస్వతీదేవతాప్రాణప్రతిష్ఠాపనం' అని చెప్పవల
యును.

ప్రాణ ప్ర తిష్ఠా ప న ము

అస్య శ్రీ (వరసిద్ధివినాయక) ప్రాణ ప్ర తిష్ఠా ప న మహామంత్రస్య,
బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వరా ఋషయః, ఋగ్యజుస్సామాధ
ర్వాణి ఛందాంసి, ప్రాణశక్తిః పరాదేవతా, హ్రం బీజం, హ్రీం
శక్తిః, హ్రూం కీలకమ్, మమ (వరసిద్ధివినాయక) ప్రాణ ప్ర తిష్ఠా
సిద్ధ్యర్థే జపే వినియోగః.

కరన్యాసము.

అంగన్యాసము.

హ్రం అంగుష్ఠాభ్యాం నమః	హ్రం హృదయాయ నమః
హ్రీం తర్జనీభ్యాం నమః	హ్రీం శిరసే స్వాహా
హ్రూం మధ్యమాభ్యాం నమః	హ్రూం ఖియై నమః
హ్రైం అనామికాభ్యాం నమః	హ్రైం కనచాయ హృద్ ట్
హ్రౌం కనిష్ఠికాభ్యాం నమః	హ్రౌం నేత్రత్రయాయ వాష
హ్రాం కరతలకరపృష్ఠాభ్యాం నమః	హ్రాం అస్త్రాయ షట్

భూర్భువ స్సువరో మితి విగ్రహః.

ధ్యా న మ్

1. శ్లో. రక్తామృతాధిష్ఠాతోల్ల సదరుణాసరోజాధిరూఢా కరాబ్జైః
పాశంకోదంతామితూదృవమళిగణమప్యజ్కుశంశుచి బాణాన్..

1. రక్తసముద్రమునందుండు తేప్పలో వెలయుచున్న
యెఱ్ఱదామరపువ్వునందుఁ గూర్చుండి, కమలములంబోలు తన
చేతులయందుఁ పాశము, చెఱుకువిల్లు, తుమ్మెదలగుంపు, అంకు
శము, ఐద బాణములను, రక్తపూరితమైన పుట్టెను దాల్చిన
దియు, మూడునేత్రములచే వెలుగునదియు, గబ్బిగుబ్బలుగల

బిభ్రాణాస్కృక్పాలం త్రినయనలసితా పీనవత్సోరుహాధ్యా,
 దేవీ బాలార్కవర్ణా భవతు సుఖకరీ ప్రాణశక్తిః పరా నః,
 హ్రం హ్రీం క్రోం య ర ల వ శ ష స హోమ్. ఓం (వర
 సిద్ధివినాయక) ప్రాణః మమ ప్రాణః (వరసిద్ధివినాయక) జీవః మమ
 జీవః వాస్తవశోత జిహ్వప్రాణైః ఉచ్ఛ్వాసరూపేణ బహి
 రాగత్య, అస్తిక్ బింబే (అస్తిక్ కలశే) (అస్యాం ప్రతిమా
 యామ్) సుఖేన చరన్ తిష్ఠన్తు స్వాహా.

మంత్రము—అసునీతే పునరస్తాసు చతుః పునః ప్రాణమిహ
 నోధేహి భోగమ్, జ్యోక్ష్మశ్యేమ సూర్యముచ్చరన్తమను
 మతేమృడయానస్త్వస్తి, అమృతం వై ప్రాణా అమృతమాపః
 ప్రాణానేవ యథా స్థానముపహ్వయతే.

శ్లో. 'స్వామిన్ సర్వజగన్నాథ యావత్పూజావసానకం,

తావత్త్వం ప్రీతిభావేన (బింబేఽస్తిక్) సన్నిధిం కురు.

*ఆవాహితోభవ, స్థాపితోభవ, సుప్రసన్నోభవ, వరదో
 భవ, అవకుణ్ఠితోభవ, స్థిరాసనంకురు, ప్రసీద, ప్రసీద, ప్రసీద,

దియు, బాలసూర్యుని బోలునదియు నైన పరదేవత ప్రాణ
 శక్తి మాకు సుఖం బొసఁగునది యగుఁ గాక.

1. ఓ స్వామీ ! లోకములన్నిటికి రక్షకుడా! నేను జేయు
 పూజయగునంతవఱకు ఈబింబమునందు (లేక యీప్రతిమ
 యందు, లేక ఈకలశమునందు) సంతోషముతో నాకు బ్రత్య
 క్షమై యుండుము.

* స్త్రీదేవత సుపాసించునప్పుడు “స్వామిని సర్వజగన్నాథే” అనియు
 ‘ఆవాహితా భవ, స్థాపితాభవ, సుప్రసన్నా భవ, అవకుణ్ఠితా భవ’ అనియు
 అన్ని స్త్రీలింగముగాఁ జెప్పవలెను.

మంత్రము—ఆ త్వా వహస్తు హరయస్సచేతసశ్శ్వేతై
రశ్వైస్సహ కేతుమద్భిః, వాతాజవైర్బలవద్భిర్నోజవై
రాయాహి శీఘ్రం మమ హవ్యాయ శర్వోమ్.

(ఈమంత్రము చెప్పి అక్షతలు పుష్పములు తీసికొని ప్రతిమ
శిరస్సున నుంచి చేతిని నెత్తినుంచవలెను) యత్కించిన్ని వేదనం
కుర్యాత్.

పిమ్మట అవసరనివేదనము (పండు బెల్లము మొదలగునవి.)

ప్రాణప్రతిష్ఠాపనవిధి సంపూర్ణము.

పూ జా పా ర ం భ ము

అథ వరసిద్ధివినాయకపూజావిధానమ్—

1. శ్లో. భవసంశ్చితపాపౌఘవిధ్వంసనవిచక్షణం, విఘ్నాన్ధకార
భాస్వంతం విఘ్నరాజమహం భజే, ఏకదంతం శూర్పకర్ణం గజ
వక్త్రం చతుర్భుజం, పాశాఙ్కుశధరం దేవం ధ్యాయేత్సిద్ధివినా
యకమ్. ఉత్తమం గణనాథస్య వ్రతం సంపత్కరం శుభం,

1. శ్రీవినాయకవ్రతము అన్ని వ్రతములలో మేలయినది కలిమి
నొసంగునది, శుభముల నిచ్చునది గనుక, సంపారమునఁ జేర్చిన
పాపరాసులను బోగొట్టుటయందు దిట్టరియు, సూర్యునిమాడ్కి
విఘ్నములనెడి చీకటిం బోగొట్టువాడును, ఒంటికొమ్ముగల
వాడును, చేటచెవులవాడును, ఏనుగుమోమువాడును,
నాలుగుచేతులవాడును, పాశము అంకుశము అను నాయుధం

భక్తాభీష్టప్రదం తస్మాద్ధ్యాయే త్తం విఘ్ననాయకమ్. ధ్యాయేద్ధ
జాననం దేవం తస్మాత్కాశ్చనసన్నిభం, చతుర్భుజం మహాకాయం
సర్వాభరణభూషితమ్.

శ్రీవరసిద్ధివినాయకం ధ్యాయామి

శ్లో. అత్రాగచ్ఛ జగద్వన్ద్య సురరాజార్చితేశ్వర,
అనాథనాథ సర్వజ్ఞ గౌరీగర్భసముద్భవ.

1

శ్రీవరసిద్ధివినాయకం ఆవాహయామి.

శ్లో. మా క్షిణైః పుష్పరాగైశ్చ నానారత్నైర్విరాజితం,
రత్నసింహాసనం చాపి ప్రీత్యర్థం ప్రతిగ్రహ్యాతామ్. 2

శ్రీవరసిద్ధివినాయకాయ ఆసనం సమర్పయామి.

బులను ధరించినవాడును, భక్తులకోరికల నొసంగువాడును,
బంగారుచాయగలవాడును, గొప్ప మేనుగలవాడును సకల
భూషణములఁ దాల్చినవాడు నైన వరసిద్ధివినాయకుని నేను
మనసున ధ్యానించుచున్నాను.

1. లోకములచే పొగడఁదగినవాడవు, ఇంద్రాదిదేవతలచే
పూజింపఁ బడినవాడవు, దిక్కులేనివారికి దిక్కువు, అన్నిటిని
దెలిసినవాడవు, పార్వతీదేవికిఁ బుత్రుడవునైన ఓసిద్ధివినాయకా!
నిన్ను (ఈబింబమునందు) ఆవాహనము చేయుచున్నాను.

2. ఓవినాయకా ! ముత్యములు పుష్పరాగములు నీలములు
పచ్చలు వజ్రములు గోమేధికములు మొదలగు మణులుచెక్కిన
సోగనైన ఆసనము నొసంగుచున్నాను. దీనిని నాప్రీతికై
కైకొనుము.

శ్లో. గౌరీపుత్ర నమస్తేస్తు శంకరప్రియనందన,
గృహాణార్ఘ్యం మయా దత్తం గన్ధపుష్పాక్షతైర్యుతమ్.
శ్రీవరసిద్ధివినాయకాయ అర్ఘ్యం సమర్పయామి,

శ్లో. గజవక్త్ర నమస్తేస్తు సర్వాభీష్టప్రదాయక,
భక్త్యా పాద్యం మయా దత్తం గృహాణ ద్విరదానన. 2
శ్రీవరసిద్ధివినాయకాయ పాద్యం సమర్పయామి.

శ్లో. అనాథనాథ సర్వజ్ఞ గీర్వాణవరపూజిత,
గృహాణాచమనం దేవ తుభ్యం దత్తం మయా ప్రభో. 3
శ్రీవరసిద్ధివినాయకాయ ఆచమనీయం సమర్పయామి.

శ్లో. దధిక్షీరసమాఘృతం మధ్వాజ్యేన సమన్వితం,
మధుపర్కం గృహాణేదం గజవక్త్ర నమోస్తు తే. 4
శ్రీవరసిద్ధివినాయకాయ మధుపర్కం సమర్పయామి.

1. ఓపార్వతీపరమేశ్వరులముద్దుబిడ్డడా! నీకు మ్రొక్కెదను, గంధము, పువ్వులు, అక్షతలతోఁ గూడినయర్ఘ్యము (చేతులకు నీళ్లను) నొసఁగెదను. గ్రహింపుము. 2. ఓసకలజనులకోర్కుల నొసఁగు గజముఖుడా! నీకు నమస్కరించెదను. నేను భక్తితో నొసఁగినపాద్యమును (కాళ్లకునీళ్లను) గ్రహింపుము. 3. దిక్కు లేనివారికి ప్రాపా, సర్వము నెఱిగినవాడా! దేవతాశ్రేష్ఠులచే పూజితుడా! ఓప్రభూ! ఓదేవా! నేనాచమనీయమునిచ్చెదను. పుచ్చుకొనుము. 4. ఓయేనుఁగుమోముదేవరా! నీకు నమస్కారము. ఆవుపాలు పెరుగు నెయ్యి తేనెలతోఁ గూడిన మధుపర్కము నొసఁగుచున్నాను. దీనిం బుచ్చుకొనుము.

శ్లో. స్నానం పఞ్చామృతై ర్దేవ గృహః గణనాయక,
అనాథనాథ సర్వజ్ఞ గీర్వాణగణపూజిత. 1
శ్రీవరసిద్ధివినాయకాయ *పఞ్చామృతస్నానం

సమర్పయామి

1. పాలు—ఆప్యాయస్వ సమేతు తే విశ్వత స్సో మవృష్ణి
యం, భవా వాజస్య సంగధే, శ్రీ...నాయకం, ఓ రేణ
స్స పయామి.

2. పెరుగు—దధిక్రావణో ఆకారం జిహ్వా రశ్వస్యవాజినః,
సురభినో ముఖాకర త్ప్రణ ఆయాగ్ంషితారిషత్ శ్రీవర...
యకం) దధ్నా స్స పయామి.

3. నెయ్యి—శుక్రమసి జ్యోతిరసి తేజోఽసి దేవోవస్సవి
తోత్పనాత్వచ్ఛిద్రేణ పవిత్రేణ వసోస్సూర్యస్య రశ్మిభిః
శ్రీవర...యకం ఆజ్యేన స్స పయామి.

4. తేనె—మధు వాతా ఋతాయతే మధు త్వరన్తి
సింధవః, మాధ్వీర్నస్సన్తోషధీః. శ్రీవర...యకం మధునా
స్స పయామి.

1. దీనులః బోషించువాడవు, సర్వజ్ఞుడవు, దేవతలచే
బూజింపబడువాడవు నైన గణనాయకుడా ! పంచామృత
ములచే నీకు స్నానముచేయించెద అనుగ్రహింపుము.

*పంచ అమృతములచే స్నానముచేయుట యనగా; ఆవుపాలు,
పెరుగు, నెయ్యి, తేనె లేక పంచదార, ఫలదకము ఇవి పంచామృతము
లనబడును. వీనితో నభిషేకము చేయునప్పుడు ఈక్రిందిమంత్రములను
గూడఁ జెప్పుట కలదు.

లేక, పంచదార—స్వాదుః పవస్వ దిశ్శాయ జిన్వనే స్వాదు
రిద్ద్రాయ సుహవే తు నామ్నే స్వాదుర్క్రితాయ వరుణాయ వా
యవే బృహస్పతయే మధుమాగ్ం అదాభ్యః=(శ్రీవర...య
కం) శర్కరయా స్నపయామి.

ఫలోదకము—యాః ఫలినీర్యా అఫలా అపుష్పా యాశ్చ
పుష్పిణీః బృహస్పతిప్రసూతాస్తా నో ముఞ్చన్త్వగ్ంహసః =
(శ్రీవర...యకం)ఫలోదకేన స్నపయామి.

1. శ్లో. గంగాదిసర్వతీర్థేభ్య ఆహ్వాతైరమల్వైజ్జలైః,
స్నానం కురుష్వ భగవన్నుమాపుత్ర నమోఽస్తు తే.
శ్రీవరసిద్ధి...కం శుద్ధోదకస్నానం కారయామి.

మంత్రము—ఆపోహిష్ఠామయోభువః, తాన ఊర్జై దధా
తన, మహేరణాయ చక్షునే, యో వశ్శివతమో రసః, తస్య
భాజయతే హనః, ఉశతీరివ మాతరః, తస్మా అరంగమామవః
'యస్య క్షయాయ జిన్వథ' ఆపో జనయథా చ నః.

2. శ్లో. రక్తవస్త్రద్వయం చారు దేవయోగ్యం చ మజ్జశం,
శుభప్రద గృహాణ త్వం లమ్బోదర హరాత్తజ.
శ్రీవర...య వస్త్రయుగ్తం సమర్పయామి.

మంత్రము—అభివస్త్రా సువసన్యాన్యర్వాభి ధేనోస్సుదఃఘాః

1. ఓభగవంతుడా! ఓపార్వతీపుత్రుడా! నీకు నమస్కరించె
దను. గంగానది మొదలగు పుణ్యతీర్థములన్నిటినుండి తెచ్చిన
నిర్మలోదకములచే స్నానముచేయుము. 2. భక్తులకు మేలోసగ
గు

* వైదికులు శ్లోకములతోఁ గ్రిదిమంత్రములను గూడ చెప్పెదరు.
అట్లే అంకటను తెలియపరెను.

పూయమానాః, అభిచంద్రాభర్తవేనో హిరణ్యోఽభ్యశ్వాన్
రథి నో దేవసోమ.

1. శ్లో. రాజతం బ్రహ్మసూత్రం చ కాశ్చనం చోత్తరీయకం,
గృహాణ దేవ సర్వజ్ఞ భక్తానామిష్టదాయక.

శ్రీవర...య యజ్ఞోపవీతం సమర్పయామి

మంత్రము—యజ్ఞోపవీతం పరమం పవిత్రం ప్రజాపతేర్య
త్సహజం పురస్తాత్, ఆయుష్యమగ్ర్యం ప్రతిముఖ్య శుభ్రం
యజ్ఞోపవీతం బలమస్తు తేజః.

2. శ్లో. చందనాగరు కర్పూర కస్తూరి కుంకుమాన్వితం,
విలేపనం సురశ్రేష్ఠ ప్రీత్యర్థం ప్రతిగృహ్యతామ్.

శ్రీవర...యకం గంధాన్ ధారయామి.

మంత్రము—గంధద్వారాం దురాధర్షాం నిత్యపుష్టాం
కరీషిణీం, ఈశ్వరీగ్ం సర్వభూతానాం త్వామిహోపహ్వాయే
శ్రియమ్.

పెద్దబొజ్జగల ఓశివపుత్రా! దేవతలకు ధరింపదగినవి, చక్కని
వియు నైన యీమేటి యెఱ్ఱబట్టలను ధరింపుము.

1. సర్వము తెలిసినయోదేవా! భక్తులకోర్కుల నొసఁగు
ఓగణాధిపా! రాజతముతోనిర్మించినయజ్ఞోపవీతమును, బంగారు
మయమైన యుత్తరీయమును గ్రహింపుము. 2. ఓదేవతలలో
శ్రేష్ఠుడా! కస్తూరి, కుంకుమపువ్వు మొదలగు సుగంధద్రవ్య
ములు చేర్చిన గంధము పూసెదను స్వీకరింపుము.

1. శ్లో. అక్షతాన్ ధవళాన్ దివ్యాన్ శాలీయాన్ స్తద్ధులాన్ భుభాన్,
గృహాణ పరమానంద శమ్భుపుత్ర నమోఽస్తు తే.

శ్రీవర...కాయ అలంకరణార్థం అక్షతాన్ సమర్పయామి.
మంత్రము—ఆయనే తే పరాయణేదూర్వారోహస్తు పుష్పిణీః,
హ్రదాశ్చ పుష్కరీకాణి సముద్రస్య గృహ ఇమే.

2. శ్లో. సుగంధాని చ పుష్పాణి జాతీకున్దముఖాని చ,
ఏకవింశతిపత్రాణి సంగృహాణ నమోఽస్తు తే.

శ్రీవర...నాయకం పుష్పైః పూజయామి.

అథాంగపూజాః—

గణేశాయ నమః పాదౌ పూజయామి	(పాదములు)
ఏకదంతాయ నమః గుల్ఫౌ ”	(మడిమలు)
శూర్పకర్ణాయ నమః జానునీ ”	(మోకాళ్లు)
విఘ్నరాజాయ నమః జఙ్ఘై ”	(పిక్కలు)
అఖివాహనాయనమః ఊరూ ”	(తొడలు)
హేరమ్బాయనమః కటిం ”	(పిటుడు)
లంబోదరాయనమః ఉదరం ”	(బొజ్జ)

1. ఎక్కువ యానంద మొసగునట్టి యో యీశ్వరుని పుత్రుడా! నీకు నమస్కారము. మంచిబియ్యముతోఁజేసిన యక్షతల నొసగుచున్నాను గ్రహింపుము. ఓవినాయకా! సువాసనగలజాబులు, మొల్లులు మొదలగుపువ్వులతోను, ముఖ్యముగా ఇరువదియొక్కటి యగు ఆకులతోను బూజించెదను గ్రహింపుము. నీకు మ్రొక్కెదను.

గణనాథాయ నమః నాభిం పూజయామి	(పొక్కిలి)
గణేశాయ నమః హృదయం	(ఱొమ్మ)
స్థూలకణ్ఠాయ నమః కణ్ఠం	(కంఠము)
స్కన్ధాగ్రజాయ నమః స్కంధౌ	(మూపులు)
పాశహస్తాయ నమః హస్తౌ	(చేతులు)
గజవక్త్రాయ నమః వక్త్రం	(ముఖము)
విఘ్నహస్తే నమః నేత్రే	(కన్నులు)
శూర్పకర్ణాయ నమః కర్ణౌ	(చెవులు)
ఫాలచంద్రియ నమః లలాటం	(నొసలు)
సర్వేశ్వరాయ నమః శిరః	(తల)
విఘ్న రాజాయ నమః	

సర్వాణి అంగాని పూజయామి (అన్ని యంగములు)

అథ ఏకవింశతీ వ్రతపూజా.

(21 - ఆకులతోఁ జేయుపూజ)

సుముఖాయ నమః మాచీపత్రం పూజయామి	(మాచిపత్రి)
గణాధిపాయ నమః బృహతీపత్రం	(వాఁకు డాకు)
ఉమాధిపాయ నమః బిల్వపత్రం	(బిల్వము)
గజాననాయ నమః దూర్వాయుగ్మం	(గరికె)
హరసూనవే నమః దుత్తూరపత్రం	(ఉమ్మెత్త)
లంబోదరాయ నమః బదరీపత్రం	(రేఁగుఆకు)
గుహాగ్రజాయ నమః అశామార్గపత్రం	(ఉత్తరేణి)
గజకర్ణాయ నమః తులసీపత్రం	(తులసిదళములు)
ఏకదంతాయ నమః చూతపత్రం	(మామిడిఆకు)

వికటాయ నమః కరవీరపత్రం పూజయామి	(గన్నేరు)
భిన్నదంతాయ నమః విష్ణుక్రాంతపత్రం „	(విష్ణుక్రాంతము)
వటవే నమః దాడిమీపత్రం „	(డానిమ్మాకు)
సర్వేశ్వరాయ నమః దేవదారుపత్రం „	(దేవదారి ఆకు)
ఫాలచంద్రాయ నమః మరువకపత్రం „	(మరువము)
హేరమ్బాయ నమః సింధువారపత్రం „	(వావిలాకు)
శూర్పకణ్డాయ నమః జాతీపత్రం „	(జాజిఆకు)
సురాగ్రజాయ నమః గణకీపత్రం „	(ఒకపత్రము)
ఇభవక్త్రాయ నమః శమీపత్రం „	(జచ్చిపత్రి)
వినాయకాయ నమః అశ్వత్థపత్రం „	(రావిపత్రి)
సురనేవితాయ నమః అర్జునపత్రం „	(మద్దిఆకు)
కపిలాయ నమః అర్కపత్రం „	(జిల్లేడాకు)
శ్రీగణేశ్వరాయ నమః ఏకవింశతిపత్రాణి „	(21-పత్రములు)

అష్టోత్తరశతనామావళిః

పుటినామమునకు కడపట “నమః” అని చేర్చవలయును.

ఓం గజాననాయ న	కృతినే		మహాబలాయ
గణాధ్యక్షాయ [మః	సుప్రదీపాయ	10	హేరమ్బాయ
విఘ్నరాజాయ	సుఖనిధయే		లమ్బజతరాయ
వినాయకాయ	సురాధ్యక్షాయ		హ్రస్వగ్రీవాయ 20
ద్వైపమాతురాయ	సురారిఘ్నాయ		మహాదరాయ
ద్విముఖాయ	మహాగణపతయే		మదోత్కటాయ
ప్రముఖాయ	మాన్యాయ		మహావీరాయ
సుముఖాయ	మహాకాలాయ		మన్త్రిణే

మజ్జశ్శ్పరాయ	మస్త్రకృతే	బ్రహ్మవిద్యాదిదాన
ప్రమథాయ	చామికరప్రభాయ	భువే
ప్రథమాయ	సర్వసై	జిష్టవే
ప్రాజ్ఞాయ	సర్వోపాస్యాయ	విష్ణుప్రియాయ
విఘ్నకర్త్రే	సర్వకర్త్రే	భక్తజీవితాయ
విఘ్నహన్త్రే	సర్వనేత్రే	జితమస్తథాయ
విశ్వనేత్రే	సర్వసిద్ధిప్రదాయ	విశ్వరూపకారణాయ
విరాట్పుతయే	సర్వసిద్ధయే	జ్యాయనే [య
శ్రీపతయే	పంచహస్తాయ	యక్షకిన్నరనేవితా
వాక్పతయే	పార్వతీనందనాయ	గంగాసుతాయ
శృంగారిణే	ప్రభవే	గణాధీశాయ 80
ఆశ్రితవత్సలాయ	కుమారగురవే 60	గమ్భీరనిదాయ
శివప్రియాయ	అక్షోభ్యాయ [య	వటవే
శీఘ్రకారిణే	కుజరాసురభజ్జనా	అభీష్టవరదాయ
శాశ్వతాయ	ప్రమోదాత్తాయ	జ్యోతిషే
బలాయ 40	నాయ	భక్తనిధయే
బలోత్థితాయ	మోదకప్రియాయ	భావగమ్యాయ
భవాత్తజాయ	కాంతిమతే	మజ్జశ్శప్రదాయ
పురాణపురుషాయ	ధృతిమతే	అవ్యక్తాయ [మాయ
పూణే [ణే	కామినే	అపాకృతపరాక్ర
పుష్కరోత్తిప్తవారి	కపిత్థపనసప్రియాయ	సత్యధర్మిణే
అగ్రగణ్యాయ	బ్రహ్మచారిణే	సఖ్యే
అగ్రపూజ్యాయ	బ్రహ్మరూపిణే 70	సరసామ్బునిధయే
అగ్రగామినే		మహేశాయ

దివ్యాంగాయ [య	విష్వద్భృశే	100	సర్వైశ్వర్య ప్రదా
మణికిక్కిణిమేఖలా	విశ్వరక్షృతే		య
సమస్తదేవతామూ	కల్యాణగురవే		ఆక్రాంతచిదచిత్ప్ర
సహిష్ణవే [ర్తయే	ఉన్నతవేషాయ		భవే
సతతోత్థితాయ	అవరజజితే [రాయ		శ్రీవిఘ్నేశ్వరాయ
విఘాతకారిణే	సమస్తజగదాధా		నమః 108

శ్రీవర...య నమః, ఆష్టోత్తరశతనామపూజాం సమర్పయామి.

1. శ్లో. దశాక్షం గుగ్గులోపేతం సుగంధి సుమనోహరం,
ఉమాసుత నమస్తుభ్యం గృహాణ వరదో భవ.

శ్రీవర...య నమః ధూపమాఘాపయామి.

మంత్రము— ధూరసి ధూర్వ ధూర్వంతం ధూర్వతం
యోఽస్తాన్ ధూర్వతి తం ధూర్వయం వయం ధూర్వామః.

2. శ్లో. సాజ్యం త్రివర్తినయం క్తం వహ్నినా ద్యోతితం మయా,
గృహాణ మజ్గళం దీపమీశపుత్ర నమోస్తు తే.

శ్రీవర...య నః దీపం దర్శయామి.

మంత్రము— ఉద్దిప్యస్వ జాతవేదోపఘ్నం నిర్పతిం మమ,

1. ఓపార్వతీపుత్రా! నీకు నమస్కారము. పదియంగములు
గలది, గుగ్గిలమువేయబడిన పరిమళముగలిగి మనస్సునకు
సంతోషముచేయు ధూపమువేయుచున్నాను. పీల్చుము. నాకు
వరంబుల నొసఁగుము.

2. ఓపరమేశ్వరునిపుత్రుడా! నీకు మ్రొక్కెదను. నేయిపోసి
మూఁడువత్తులువేసి వెలిగించిన మంగళదీపమును గైకొనుము.

పశూగ్శ్చ మహ్యమావహ జీవనంచ దిశో దశ, మా నోహిగ్ం
సీజ్జాతవేదో గామశ్వం పురుషం జగత్, అభిభదఘ్న ఆగ హి
క్రియా మా పరిపాలయ.

1 శ్లో. సుగంధాన్ సుకృతాంశ్చైవ మోదకాఞ్ఘృతపాచితాన్,
నైవేద్యం గృహ్యతాం దేవ చణముద్గైః ప్రకల్పితాన్.

2 భక్ష్యం భోజ్యం చ లేహ్యం చ చోష్యం పానీయమేవ చ,
ఇదం గృహణ నైవేద్యం మయా దత్తం వినాయక.

శ్రీవర...కాయ నమః మహానైవేద్యం సమర్పయామి.

*మంత్రము—దేవ సవితః ప్రసువ సత్యంత్యరైః పరిషిం
చామి అమృతమస్తు అమృతోపస్తరణమసి స్వాహా, ఓంప్రాణాయ
స్వాహా, అపానాయ స్వాహా, వ్యానాయ స్వాహా, ఉదానాయ
స్వాహా, సమానాయ స్వాహా, బ్రహ్మణే స్వాహా.

2. మధ్యే మధ్యే పానీయం సమర్పయామి, హస్తప్రక్షాళ
నం సమర్పయామి, పాదప్రక్షాళనం సమర్పయామి, శుద్ధాచమ
నీయం సమర్పయామి.

శ్లో. పూగీఫలసమాయుక్తం నాగవల్లీదళైర్యుతం,

కర్పూరచూర్ణసంయుక్తం తాంబూలం ప్రతిగృహ్యతామ్.

శ్రీవర...స్వామినే నమః తామ్బూలం సమర్పయామి.

1. నేతీయందుఁ బక్వముచేసిన నెనగపెసలపప్పు పూర్ణము
పెట్టిన కుడుములను, మఱి యనేక భక్ష్యభోజ్యలేహ్య చోష్య
పానీయాదులతోఁగూడిన మహానివేదన చేయుచున్నాను.
ఓ వినాయకుడా ! ఆరగింపుము.

దీనియర్థము ముందు వ్రాయబడినది.

- 1 శ్లో. సదానందద విఘ్నేశ పుష్కలాని ధనాని చ,
భూమ్యాం స్థితాని భగవత్ స్వీకురుష్వ వినాయక.
శ్రీవర...కాయ నమః సువర్ణపుష్పం సమర్పయామి.
- 2 శ్లో. ఘృతన ర్తిసహస్రైశ్చ కర్పూరశకలైస్తథా,
నీరాజనం మయా దత్తం గృహాణ చరదో భవ.
శ్రీవర...కాయ నమః నీరాజనం దర్శయామి. నీరాజనా
నస్తరం ఆచమనీయం సమర్పయామి.
మం—హిరణ్యపాత్రం మధో పూర్ణం దధాతిమధవ్యోపాసీతి,
ఏకథాబ్రహ్మణ ఉపహరతి ఏకధైవయజమాన ఆయుస్తేజోవధాతి.
అథ దూర్వాయుగ్ధం (=గరికెపోచలు) పూజా.
గణాధిపాయ నమః దూర్వాయుగ్ధం పూజయామి “దూ
ర్వాయుగ్ధం పూజయామి” అని ప్రతినామమువెంబడి జేప్ప
వలయును.
గణాధిపాయ నమః	సర్వసిద్ధిప్రదాయ నమః
ఉమాపుత్రాయ నమః	ఏకదంతాయ నమః
అఖివాహనాయ నమః	ఇభవక్త్రాయ నమః
వినాయకాయ నమః	మూషకగాహనాయ నమః
ఈశపుత్రాయ నమః	కుమారగురవే నమః
- దూర్వాయుగ్ధపూజా సమాప్తా.

1 సత్పురుషులకు సంతోషముగలిగించు ఓ వినాయకా!
విఘ్నేశా! భూమియందున్న యావద్దనములను గ్రహింపుము.
2 ఓవిఘ్నేశా! వేయి నేతిలోముంచినవత్తులును, అనేక
కర్పూరపుఁ దుసుకలును నుంచి వెలిగించిన నీరాజనమును
గ్రహింపుము.

- 1 శ్లో. గణాధిప నమస్తేస్తు ఉమాపుత్రాఘనాశన,
 వినాయకేశతనయ సర్వసిద్ధిప్రదాయక.
 ఏకద నైకవదన తథా మూషకవాహన,
 కుమారగురవే తుభ్యమర్పయామి సుమాజ్ఞలిమ్.*
 శ్రీవర...కాయ నమః మంత్రపుష్పం సమర్పయామి.
- 2 శ్లో. ప్రదక్షిణం కరిష్యామి సతతం మోచకప్రియ,
 నమస్తే విఘ్న రాజాయ నమస్తే విఘ్న నాశన.
 శ్రీవర...కాయనమః ఆత్మప్రదక్షిణనమస్కారాంత్యమర్పయామి.
3. శ్లో. అర్ఘ్యం గృహాణ హేరమ్భ సర్వభద్రప్రదాయక,
 గంధపుష్పాక్షతైర్ఘృతం పాత్రసం పాపనాశన. †
 శ్రీవర...కాయ నమః పునరర్ఘ్యం సమర్పయామి.

1 ఓగణాధిపా! పార్వతికిఁ బుత్రుఁడా! పాపముల నాశనము చేయువాఁడా! పరమేశుని పుత్రుఁడా! అన్ని కోరికల నొసఁగు వాఁడా! ఒంటికొప్పువాఁడా! ఏకవదనుఁడా! మూషకము నెక్కువాఁడా! కుమారుని యన్నయగువాఁడా! నీకు మంత్ర పుష్పము నర్పించుచున్నాను. 2 కుడుములందఁ బ్రియుఁడా! విఘ్నములబోగొట్టువాఁడా! ఎల్లప్పుడు నీకుఁ బ్రదక్షిణనమస్కారములు చేయుచున్నాను. 3 అందఱికి మేలొసఁగువాడవు. పాపములఁ బోగొట్టువాడవు నైనవినాయకా! గంధపుష్పాక్షతలతోఁ గూడినపాత్రమునందున్న యర్ఘ్యమును గ్రహింపుము.

* ఇక్కడ మంత్రపుష్పము చెప్పవచ్చును. ఆమంత్రములు మంత్ర పుష్పము అనుగ్రంథమునుండి తెలియవలెను.

† (ఇట్లు 3-౪-౮ దానికంటె హెచ్చుమాటు 1 శ్లోకమునుచెప్పి యర్ఘ్యమును విడువవలయును.

1 శ్లో. యం బ్రహ్మవేదాస్తవిదో వదన్తి పరంప్రధానం పురుషం
తథాన్యే, విశ్వోద్ధతేః కారణమిశ్వరం వా తస్మై నమో
విఘ్నవినాయకాయ.

2 శ్లో. నమస్తుభ్యం గణేశాన నమస్తే విఘ్ననాశన,
ఈప్సితం మే వరం దేహి పత్ర చ పరాం గతిమ్.

3 శ్లో. వినాయక నమస్తుభ్యం సతతం మోదకప్రియ,
నిర్విఘ్నం కురు మే దేవ సర్వకార్యేషు సర్వదా.

ఇతి స్థానాః=అని వినాయకుని బ్రాహ్మణచేయవలయును.
వాయనదానము.

శ్లో. గణేశః ప్రతిగృహ్లాతు గణేశో వై దదాతి చ,
గణేశస్తారకోభాభ్యాం గణేశాయ నమో నమః.

(ఈ వాక్యమును వాయనమిచ్చువాఁడు చెప్పవలెను)

దేవస్య త్వా సవితూః ప్రసవే అశ్వినోర్బాహుభ్యాంపూష్ణో
హస్తాభ్యామావదే—ఈ మంత్రమును వాయనము పుచ్చుకొను
వారు చెప్పవలెను.

1 వేదాంతులు వినాయకుని బ్రహ్మమనియు, మఱికొందఱు
ప్రపంచముయొక్కయుత్పత్తికి కారణభూతుడైన ప్రధాన
పురుషుడనియుఁ జెప్పుదురు. అట్టివినాయకుని నమస్కరించు
చున్నాను. 2 ఓగణాధిపా! విఘ్నములఁ బోగొట్టువాఁడా!
నీకు మ్రొక్కుచున్నాను, నాకుఁ గోరినకోర్కులను, పరలోక
మున నుత్తమగతి నొసఁగుము. 3 ఎల్లపుడు కుడుములందుఁ
బ్రియమైనవాడ వగు ఓ వినాయకా! నీకు నమస్కారము.

- 1 వినాయకస్య ప్రతిమాం వస్త్రయుగ్మ సమన్వితాం,
తుభ్యం దాస్యామి విప్రేష్టా యథోక్తఫలదో భవ.
- 2 ప్రసీద దేవదేవేశ ప్రసీద గణనాయక, ప్రదక్షిణం కరో
మిశపుత్ర విఘ్నేశ స్వదా, ప్రదక్షిణం కరోమి త్వా
మమ త్వం సన్ని ధౌ భవ.
- 3 యాని కాని చ పాపాని జన్మాన్తరకృతాని చ,
తాని తాని ప్రశ్నస్తి ప్రదక్షిణపదేపదే.
- 4 పాపాహం పాపకర్తాహం పాపాత్తా పాపసమ్భవః,
త్రాహి మాం కృపయా దేవ శరణాగతవత్సల.

ఓదేవా! నీవెల్లప్పుడు నాకార్యములను విఘ్నములు లేకుండ
ననుకూలము చేయుము.

1 ఓబ్రాహ్మణోత్తమా! ధోవతులజోడుతోఁగూడ వినాయ
కుని ప్రతిమను నీకు నొసఁగుచున్నాను. శాస్త్రోక్తమైన ఫలము
నొసఁగుము. [ఈశ్లోకమును జెప్పి వినాయకుని ప్రతిమాదానము
చేయవలయును.] 2 ఓ దేవదేవా! నాయం దనుగ్రహింపుము.
పరమేశ్వరుని పుత్రుఁడా! ఓగణనాథా! నీకుఁ బ్రదక్షిణం
బొనర్చెదను. నాకుఁ బ్రత్యక్షమగుము. 3 నేను జన్మజన్మము
లందుఁ జేసిన పాపకర్తంబు లన్నియుఁ బ్రదక్షిణము చేయు
నొక్కొక్కయడుగునను దొలఁగుచున్నవి. 4 నేను పాపుఁడను,
పాపపుఁబనులు నేయువాఁడను, పాపబుద్ధిగలవాఁడను, పాపముల
కునికియైయుండువాఁడను. ఓదేవా! శరణుచొచ్చినవారిని కాపాడు
వాఁడా! నన్నుఁ గృపతోఁ గాపాడుము.

ఆన్యథా శరణం నాస్తి త్వమేవ శరణం మమ,
తస్మాత్కారుణ్యభావేన రక్షరక్ష వినాయక.

తా. నీవు తక్కు నాకు వేటుచిక్కులేదు. కావున వినాయకా!
నన్ను దయతోఁ బలుమాట, గాపాడుము (అని ప్రసక్షిణ
నమస్కారములఁ జేయవలెను.)

పూజావిధానం సంపూర్ణమ్.

క థా ప్రా రం భ ము

శ్లో. ఆసీత్పురా చంద్రవంశే రాజా ధర్మభిశ్చ శ్రుతః, స్వరాజ్యే
దైవయోగేన జ్ఞాతిభిః కుటిలైస్తృతే. 1. ఆసుజైర్భార్యయా
సార్థం జగామ గహనం వనం, బహువృక్షసమూహీకీర్ణం
నానామృగసమన్వితమ్. 2. బహుపక్షికులోపేతం వ్యాఘ్ర
భల్లూకసంక్కులమ్,

తా. పూర్వము చంద్రవంశమున ధర్మరాజని ప్రసిద్ధికెక్కిన
సృషాకుండలంఁడెను. అతఁడు తన గ్రహచారము చాలమిచేతఁ
దన రాజ్యమును దాయాదు లపహరింపఁగా తమ్ములును భార్య
యుఁగూడ పెక్కు వృక్షములతోఁగూడి పెక్కుపక్షులును,
పులులు, ఎలుగుబంట్లు మొదలగు బహుభీకరమృగంబులు
గలిగి చొఱనలవికాకయున్న వనమును బ్రవేశించెను.

తత్రతత్ర సమావిష్టా మునయో బ్రహ్మవాచినః. 3. ఆచిత్య
సన్నిభాః సర్వే సర్వే వహ్నిసమప్రభాః, తేజోమణ్డలసంకాశా
వాయుపర్ణామృభక్షకాః. 4. అగ్నిహోత్రరతా నిత్యమతిథీ

నాం చ శ్రాజకాః, ఊర్ధ్వబాహునిరాలమ్భాః సర్వే ముని
గణాస్తథా. ౪. తాన్ పశ్యన్ భర్తరాజోఽపి సంభ్రమేణ సమ
న్వితః. సూతాశ్రమం సమాసాద్య సూతం దృష్ట్వా ససంభ్రమః.
5. నత్వా చ భార్యయా సార్థమనుజైః సముపావిశత్.

తా. ఆవనమునం దచ్చట్లచ్చట్ల బ్రహ్మవాదులయిన మునులు
కూర్చుండియుండిరి. వారందఱు సూర్యుని, అగ్నిని బోలిన
కాంతిగలవారును, వెలుగుల రాశింబోలినవారును, గాలియు
ఆకలములు నీరుమాత్రమే యాహారముగాఁ గలవారును,
ఎల్లప్పు డగ్నిహోత్రములను జేయువారును, అతిథులను
బూజించువారును, జేతులు పైకెత్తియు ఆధారములేకయుఁ
దపస్సు చేయువారును నైయుండిరి. భర్తరాజు మునులందరిని
జూచి మనస్సున సంతసము పడుచు సూతమహాముని యాశ్రమ
మునకుఁబోయి యమ్మునీంద్రునిజూచి తత్తరపాటుతోఁగూడిన
వాడై, తాను భార్యతోను తమ్ములతోనుగూడ నమ్మునీంద్రు
నికి నమస్కరించి యాతని యాజ్ఞవడసి కూర్చుండి యామునీం
ద్రులతో నిట్లనియె.

భర్తృఉవాచ—సూతసూత మహాప్రాజ్ఞ సర్వశాస్త్రవిశారద.
7. వయం చ భార్యయా సార్థం జ్ఞాతిభిః పరిపీడితాః, స్వరా
జ్యం సకలం చైవ పుత్రాశ్చపహృతా హి నః. 8. తవ దర్శన
మాత్రేణ సర్వం దుగ్ధం వినాశితం, మమోపరి కృపాం కృత్వా
వ్రతం బ్రూహి దయానిధే. 9.

తా. “సకలశాస్త్రములను జదివిన గొప్పపండితుడవైన
ఓ సూతమహామునీ! మాదాయాదు లగుకొరవులు మాతో
మోసపుజూదమూడి, మారాజ్యంబంతయు లాగికొని మమ్మును

ద్రౌపదిని సకలవిధంబుల బాధించి, మాపుత్తులనుజంపి, మాకుఁ దీరనిదుఃఖము గలిగించిరి. తమ దర్శనప్రభావముచేతనే మా దుఃఖమెల్లం దొలఁగినది. దయకు నిధివైన ఓమహాత్మా! మా మోఁద ననుగ్రహించి, మాకు మరల రాజ్యము వడయుటకు సాధనమైన యొక వ్రతంబు ననుగ్రహింపవలయును” అని ధర్మ రాజు సూతమహాముని నడుగఁగా, నమ్మునీంద్రుఁ డి ట్లనియె.

సూత ఉవాచ.—వ్రతం సంపత్కరం నృణాం సర్వసౌఖ్య ప్రవర్ధనం, శృణుధ్వం పాణ్డవాః సర్వే వ్రతానాముత్తమం వ్రతమ్. 10. రహస్యం సర్వపాపఘ్నం పుత్రపౌత్రాభివర్ధనం, వ్రతం సాంబళివేనైవ స్కన్దస్యోద్బోధితం పురా. 11.

తా. ఓపాండవులారా! మీరందఱు వినుఁడు. వ్రతములలో నెల్ల నుత్తమమైన వ్రతమున్నది. ఆవ్రతము మానవులకు సంపదను, సౌఖ్యములన్నిటిని వృద్ధి నొందించునది. పరమగోప్యమైనది. సకలపాపములను బోగొట్టునది. పుత్రపౌత్రాదులను వృద్ధిచెందించునది. ఓపాండవులారా! తొల్లి యీవ్రతమును పరమేశ్వరుడు కుమారస్వామికి నుపదేశించెను. కుమారస్వామి పరమేశ్వరుని పృచ్ఛచేసినరీతియు, ఆపరమేశ్వరుడు కుమారునికిఁ బదులు చెప్పినరీతియు నెఱిగించెదను వినుఁడు.

కైలాసశిఖరే రమ్యే నానామునినిషేవితే, మన్దారవిటపి ప్రాస్తే నానామణివిభూషితే. 12. హేమసింహాసనాసీనం శఙ్కరం లోకశఙ్కరం, పప్రచ్ఛ షణ్ముఖస్తుష్టో లోకానుగ్రహ కాజ్ఞయా. 13. స్కన్దఉవాచ. కేన వ్రతేన భగవన్ సౌభాగ్య మతులం భవేత్, పుత్రపౌత్రా ధనం లభ్యా మనుజః సుఖ

మేధతే. 14. తన్నే వద మహాదేవ వ్రతానాముత్తమం వ్రతం,
 ఈశ్వర ఉవాచ. అస్తిచాత్ర మహాభాగ గణనాథ ప్రపూజనమ్.
 15. సర్వసమృత్కరం శ్రేష్ఠమాయుఃకామాశ్శసిద్ధిదం, మాసే
 భాద్రపదే శుక్లచతుర్థ్యాం వ్రతమాచరేత్. 16. ప్రాతః స్నాత్వా
 శుచిర్భూత్వా నిత్యకర్తృ సమాచరేత్, స్వశక్త్యా గణ
 నాథస్య స్వర్ణరౌప్యమథాకృతిమ్. 17. అథవా మృణ్మయం
 కుర్యాద్విత్తశాత్యం న కారయేత్, స్వగృహస్యోత్తరే దేశే
 మణ్డపం కారయేత్తతః. 18. తన్న ధ్యేష్టదళం పద్మం యవైర్వా
 తణ్డులేన వా, ప్రతిమాం తత్ర సంస్థాప్య పూజయిత్వాప్రయ
 త్నతః. 19. శ్వేతగన్ధాక్షతైః పుష్పైర్దూర్వార్వాఙ్కురసమన్వితైః,
 ధూపైర్దిపైశ్చ నైవేద్యైర్దోషకైర్ఘృతపాచితైః. 20. ఏకవిం
 శతీసంఖ్యాని నారీకేశఫలాన్యపి, రంభాజమ్బుకపిత్థోఘానిక్షుఖ
 తాంశ్చతావతః. 21. ఏవమన్యఫలాపూపైర్నైవేద్యం కారయే
 త్సుత, నృతగీతైశ్చవాద్యైశ్చ పురాణపఠనాదిభిః. 22. తర్పయే
 ద్గణనాథం చ విప్రాన్ దాసేన శ్రోత్రియాన్, బంధుభిః స్వజనైః
 సార్థం భుంజీయాత్తైలవర్జితమ్. 23. ఏవం యః కురుతే
 మర్త్యో గణనాథప్రసాదతః, సిద్ధ్యన్తి సర్వకార్యాణి నాత్ర
 కార్యా విచారణా. 24. తతః ప్రభాతే విమలే పునఃపూజాంసమా
 చరేత్, మాంజీం కృష్ణాజినం దణ్డముపవీతం కమణ్డలుమ్. 25.
 పరిధానం తథా దద్యాద్యథావిభవముత్తమం, ఉపాయనం
 తతో దద్యాదాచార్యాయ స్వశక్తితః. 26. అన్యేభ్యో దక్షి
 ణాం దద్యాద్భూష్టాణాం భోజయేత్తతః, త్రైలోక్యవిశ్రుతం
 చైతద్వ్రతానాముత్తమోత్తమమ్. 27. అన్యైశ్చ దేవముసిభి
 ర్గర్హైః కీన్నరైస్తథా, చీర్ణమేతద్వ్రతం సర్వైః పురాకల్పే

షడానన. 28. ఇతి పుత్రాయ శర్యేణ పుణ్యఖాయోదితం పురా,
 ఏవం కురుష్వ ధర్మజ్ఞ గణనాథ ప్రపూజనమ్. 29. విజయస్తే
 భవేన్నిత్యం సత్యంసత్యం వదామ్యహం, ఏతద్వ్రతం హరిశ్చాపి
 దమయస్తీ పురాకరోత్. 30. కృష్ణో జామ్యవతీమాగాద్రత్నం
 చాపి స్యమన్తకం, దమయస్తీ నళంచైవ వ్రతస్యాస్యప్రభావతః.
 31. శక్రేణ పూజితః పూర్వం వృత్రాసురవధే తథా, రామ
 దేవేన తద్వచ్చ సీతాయా మార్గణే తథా. 32. భగీరథేన తద్వచ్చ
 గంగామానయతా పురా, ఆమృతోత్పాదనార్థాయ తథా
 దేవాసురైరపి. 33. కుష్టవ్యాధియుతేనాపి సామేబ్బనారాధితః
 పురా, ఏవముక్తస్తు సూతేన సానుజః పాణ్డునననః. 34. పూజయా
 మాస దేవస్య పుత్రం త్రిపురఘాతినః, శత్రుసంఘం నిహత్యాశు
 ప్రాప్తవాన్ రాజ్యమోజసా. 35. పూజయిత్వా మహాభాగం
 గణేశం సిద్ధిదాయకం, సిద్ధ్యన్తి సర్వకార్యాణి మనసా చిన్తి
 తాన్యపి. 36. తేన ఖ్యాతం గతో లోకే నామ్నా సిద్ధివినాయకః,
 విద్యారమ్భే పూజితశ్చేత్ విద్యాలాభో భవేద్ధ్రువమ్. 37.
 జయం చ జయకామశ్చ పుత్రార్థి లభతే సుతాన్, పతికామా చ
 భర్తారం సౌభాగ్యం చ సువాసిసీ. 38. విధవా పూజయి
 త్వా తు వైధవ్యం నాపుయాత్క్వచిత్, బ్రాహ్మణః క్షత్రి
 యో వైశ్యః శూద్రో వాఽప్యథవా స్త్రీయః. 39. అర్భకశ్చాపి
 భక్త్యా చ వ్రతం కుర్యాద్యథావిధి, సిద్ధ్యన్తి సర్వకార్యాణి
 గణనాథ ప్రసాదతః. 40. పుత్రపౌత్రాభివృద్ధిం చ గజాద్యై
 శ్వర్యమాప్నుయాత్. 41.

ఇతి వినాయక వ్రతకల్పః సమాప్తః.

తా. మునులందఱికి ఉనికిపట్టయిన రమ్యమైన కైలాసపర్వత శిఖరంబున నవరత్నములచే జెక్కబడిన కల్పవృక్షము క్రింద బంగారుసింహాసనముమీఁద లోకులకు మేలుచేయునట్టియీశ్వరుఁడు కూర్చుండియుండఁగా కుమారస్వామి జనులకు మేలుచేయగోరినవాడై, తండ్రిని జూచి “యోభగవంతుడా! మానవుండే వ్రతము నాచరించినయెడల నతనికి సాటిలేని సంపదలు గలుగును? పుత్రపౌత్రులును, ధనమును గలవాడై మనుష్యుఁడు సుఖముకలిగి యుండును? ఓమహాదేవా! నాకిట్టివ్రతములలో నుత్తమోత్తమమయిన యొకవ్రతంబు ననుగ్రహింపుము” అని యడుగఁగా, శివుఁడును తన కుమారుని జూచి యిట్లనియె.

కుమారా! సకలసంపదలను, దీర్ఘాయుస్సును, కోరినకోరి కలను, పశులను నొసఁగునట్టి గణపతిపూజనమనెడి యొక వ్రతంబు గలదు. ఆవ్రతమును భాద్రపదశుక్లచతుర్థినాఁ డాచరింపవలెను. ఆదినమున ఉదయమున లేచి స్నానముజేసి పరిశుద్ధుడై సంధ్యావందనము మొదలగు నిత్యకర్తవ్యములను జేసికొని, తనశక్తికి దగినట్లు ద్రవ్యలోపము చేయక వెండితోఁగాని, బంగారుతోఁగాని, తుదకు మంటితోఁగాని వినాయకునిప్రతిమను జేసికొని తనయింటియొక్క యుత్తరపువైపున నొకపాలవల్లి నేర్పఱచి, దానినడుమ నెనిమిదిదశములుగలకమలమును యవలతోఁగాని బియ్యపుబిండితోఁగాని నిర్మించి, యచ్చట నాప్రతిమను బెట్టి భక్తిపూర్వకముగా తెల్లనిగంధముతోను అక్షతలతోను పూవులతోను గరికపోచలతోను యిరువది యొకవ్రతములతోను పూజచేసి, ధూపదీపములను సమర్పించి నేతితో వండినకుడుములు, ఇరువదియొకఁజేసివంతున టెంకాయలు, ఇంకను అరటిపండ్లు, నేరేడిపండ్లు, వెలగపండ్లు,

చెఱుకుగడలు, మఱి యనేకవిధము లగుభక్ష్యములు పండ్లును నై వేద్యముపెట్టి వినాయకునిసన్నిధిని నాట్యములుసల్పి, పాటలు పాడి పురాణపఠనము మొదలగు ఉపచారములచే వినాయకునిఁ దనివి నొందించి, వేదాధ్యయనపరు లయినబ్రాహ్మణులకు వాయనదానంబుచేసి, పిమ్మట తానును తనబంధువులును మిత్రులును తృప్తిగా నూనె తగులకుండ భోజనము సలుపవలయును. ఈప్రకారము భక్తితో నీ వినాయక వ్రతంబు నాచరించువానికిఁ బను లన్నియు సందేహము లేకుండ సిద్ధింపఁగలవు. ఆమఱుసటిదినము ఉదయమున నిద్ర లేచి, ముందటిదినమందువలెనే సకలానుష్ఠానములను దీర్చుకొని గణనాయకునికి పునఃపూజ చేయవలయును. ఆదినమున నొకబ్రహ్మచారికి వినాయకునిప్రీతికై, ముంజదర్భత్రాటిని, కృష్ణాజినమును, దండమును, యజ్ఞోపవీణమును, కమండలమును, వస్త్రమును తన శక్తికిఁ దగినట్లుగా నీయవలయును. పిమ్మటఁ దనపురోహితునికి శక్తికి లోపములేకుండ ఉపాయన మియ్యవలెను. తక్కినబ్రాహ్మణులకును శక్తికొలఁది దక్షిణలిచ్చి, భోజనముపెట్టవలయును. ఇది వ్రతములలో నెల్ల నుత్తమవ్రతంబు. మూఁడులోకంబులందును బ్రసిద్ధిచెందినది. ఈవ్రతమును ముందటికల్పమున దేవతలును, మునులును, గంధర్వులును, కిన్నరులును, మఱి యనేకులొచరించిరి. ఓధర్మరాజా! యీ ప్రకారము పరమశివుఁడు తన పుత్రుఁడయినకుమారస్వామి కుపదేశించెను. ఓధర్మరాజా! నీవును ఈప్రకారముగా గణపతిపూజచేయుము. నీకు తప్పక జయంబు గలుగఁగలదు. నామాటనిక్కము. నిక్కము. నమ్ముము. ఈవ్రతమును భూలోకమున నెందరోయాచరించిరి. ఈవ్రతముచేసి దమయంతి నలుని బడసెను. కృష్ణుఁడొచరించి జాంబవతిని, స్యమంతక

మణిని బడసెను. ఇంద్రుడు పూజించి వృత్రాసురునిసంహరించెను. రావణుడు సీతనెత్తుకొని పోయినప్పుడు, రాముఁ డీవ్రతము చేసి సీతను బడసెను. భగీరథుడు గంగ దెచ్చునపుడును దేవాసురు లమృతము పుట్టించుసిమిత్తమును, సాంబుడు తన కుష్మరోగము తొలఁగునిమిత్తమును ఈగణనాథవ్రతము లాచరించితమతమకోరికలను బడసిరి. ఇట్లు సూతమహాముని చెప్పఁగా ధర్మరా జావిధిప్రకారము గణపతిపూజఁ గావించి, శత్రువులను సంహరించి, రాజ్యమును దనపరాక్రమమున సంపాదించుకొని సుఖింబుండెను. మనసులోఁ దలఁచినకార్యములుగూడ జరుగుచుండును గనుకనే ఆవినాయకునికి సిద్ధివినాయకుఁ డని పేరు ప్రసిద్ధికి వచ్చినది. ఈగణనాథుని విద్య యారంభించునపుడు పూజించినయెడల విద్య బాగుగ వచ్చును. జయముగోరువాఁడు పూజచేసిన జయమునుపొందును. బిడ్డలుగోరువాఁడు పూజించిన బిడ్డలంగాంచును. మగని కోరుదానికి వయస్సుమగఁడు వచ్చును. సుమంగలి పూజించినయెడల సౌభాగ్యమును బొందును. విధవ పూజించినయెడలఁ బైజన్మకు విధవత్వము రానేరదు. బ్రాహ్మణక్షత్రవైశ్యశూద్రు లనెడి నాలుగువర్ణములవారును, స్త్రీలును, పిల్లవాండ్లునుగూడ యథావిధిగా నీవ్రతము నేయవలయును. గణనాయకుని ప్రసాదమువలన నట్టిమనుష్యునికి సకల కార్యములుసిద్ధింతును. పుత్రప్రాప్తాభివృద్ధియు, ఏనుఁగులవఱకు నుండెడికల్పియుఁ గలుగును అని పాండురాజపుత్రునికి సూత మహామునిచెప్పఁగా నతఁడట్లేచేసి సకలైశ్వర్యములనుబొందెను.

ఇది శ్రీస్కాందపురాణమున ఉమామహేశ్వరసంవాదమున
వినాయక వ్రతకల్పము సంపూర్ణము.